

Nr 784

Av herr Nelander m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 79, angående anslag för budgetåret 1963/64 till socionomutbildning.

(Lika lydande med motion nr 632 i Första kammaren)

I proposition nr 79 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen en utvidgning av socionomutbildningen vid socialinstitutet. Samtidigt har Kungl. Maj:t redovisat att Svenska diakonsällskapet anhållit om ett anslag på 159 000 kr. för täckande av viss del av kostnaderna för utbildningen vid den sociala linjen på Sköndalsinstitutet.

De kostnader som därvid avses utgöras i huvudsak av utgifter för lärarlöner i de sociala ämnena, vilka sammanlagt uppgår till 201 094 kr. för budgetåret 1963/64. Erlagda terminsavgifter beräknas till 42 094 kr. Diakonsällskapet har enligt uppgift möjlighet att självt svara för lokalkostnader och administration.

Antalet studerande vid den sociala fackutbildningen utgör f. n. 154.

Våren 1963 beräknas 39 studerande avlägga examen vid den sociala linjen, varav 35 manliga.

Utbildningen vid Sköndalsinstitutet utgöres dels av den sociala utbildningen, dels av utbildning för kyrkokamrerare och kyrkokantorer vid en kyrkokameral resp. kyrkomusikalisk linje. I denna motion avses endast den sociala linjen, från vilken majoriteten går till exakt samma allmänna icke-kyrkliga arbetsuppgifter som de från socialinstitutet utexaminerade. Den står öppen för såväl manliga som kvinnliga studerande och avser att utbilda kvinnor och män för socialt arbete. Utbildningen står i paritet med den som ges vid de allmänna socialinstitutet. Institutet står under inspektion av ecklesiastikdepartementet. Därjämte har Sköndalsinstitutet att årligen till departementet inlämna redogörelse för föregående års utbildningsverksamhet.

De studerande äger också rätt till statliga lån och stipendier. Skolan har fått auktorisation i så måtto att de som avlagt examen vid institutet äger tillträde till högre studier vid universitet och högskolor på samma villkor som diplomerade från socialinstitutet. Lärarkrafterna vid Sköndalsinstitutet utgöres av akademiskt utbildade lärare samt tjänstemän inom de sociala verksamhetsfälten.

Utbildningen har också tillvunnit sig allmänt erkännande, vilket framgår därav att vid tillsättningen av sociala tjänster inom stat och kommun be-

traktas de utexaminerade från Sköndalsinstitutet fullt likvärdiga med de utbildade vid övriga socialinstitut och erhåller samma lönegradsplacering.

Behovet av socialutbildade är för närvarande mycket stort, vilket också framgår av Kungl. Maj:ts proposition. Arbetsmarknadsstyrelsen anför i sitt remissyttrande till socionomutbildningskommitténs betänkande »att under överskådlig tid socialvården synes ha behov även av personal med sådan utbildning, som bedrivs vid Svenska diakonskolans sociala linje». I styrelsens prognos över behovet av socialutbildade har också medräknats de vid Sköndalsinstitutet utexaminerade, vilka utgör mellan 30 och 40 per år.

Kommittén har i sitt betänkande anfört en rad omständigheter som talar för ett ökat behov av socionomer, bl. a. den inom socialvården pågående förskjutningen mot förebyggande åtgärder och utbyggnaden av rehabiliteringsverksamheten, upprustningen inom vårdområdena och kommunernas vidgade arbetsuppgifter och växande ekonomiska engagemang.

Departementschefen säger i propositionen:

»Det är önskvärt att så många som möjligt av dem som avser att ägna sig åt arbete inom socialvård och förvaltning får tillfälle att genomgå kvalificerad fackutbildning, och dessutom synes socionomutbildning vara lämplig även för studerande som avser att söka sig till närliggande yrkesområden.»

Det är på den sociala linjen, där Sköndalsinstitutet utbildar, som behovet är allra störst. Under de tre senaste åren har på socialinstitutens sociala linje utbildats 327 och å Sköndalsinstitutet 80 personer. Sålunda har av det totala antalet utexaminerade 20 procent kommit från Sköndalsinstitutet. Majoriteten av dem har gått ut i den allmänna socialvården.

I denna bristsituation och under sådana omständigheter synes det för det allmänna vara en stor fördel att Sköndals sociala linje bibehålles. Detta är dock inte möjligt utan statligt stöd.

Diakonsällskapet har hittills för sin utbildningsverksamhet endast haft att tillgå frivilliga medel samt avgifter från de studerande. Dessa har icke räckt till för att täcka utgifterna. Därför har diakonsällskapet under de senaste tio åren fått vidkännas avsevärda underskott. För år 1962 utgjorde underskottet 220 000 kr.

Det är därför icke möjligt för diakonsällskapet att fortsätta sin utbildningsverksamhet längre, därest icke stöd från det allmänna kan påräknas. Institutet måste — enligt lämnade uppgifter — eljest lägga ned den sociala linjen. Det synes vara från det allmännas sida angeläget att, då behovet av utbildade ständigt ökar, icke frånhända sig denna utbildningsmöjlighet.

Vi utgår ifrån att i samband med en statlig bidragsgivning vissa krav på inträdesfordringar och grundkursplan, som eventuellt kan framställas, kommer att godtagas av institutet.

Ett statligt bidrag på 150 000 kr. till kostnader för lärarlönerna inom

den sociala linjen skulle göra det möjligt för Sköndalsinstitutet att fortsätta denna utbildning.

Med stöd av ovan anförda synpunkter och uppgifter hemställer vi,
att riksdagen för budgetåret 1963/64 till Svenska diakon-
sällskapets sociala utbildningsverksamhet måtte lämna ett
bidrag av 150 000 kr.

Stockholm den 26 mars 1963

Eric Nelander

Erik Larsson

Märta Boman

Oskar Lindkvist

Robert Johansson

Åke Zetterberg

i Dockered

David Svenungsson

Daniel Wiklund

Evert Svensson
